

Wzmocnienie prętami wklejanymi w nawiercane otwory wykonać wg rysunków i zasad systemu, przy zachowaniu zaleceń:

- w pękniętej ścianie nawiercić pod kątem otwory Ø14mm przecinające pęknięcie w ~1/2 długości zaprojektowanego pręta ,
- otwory przedmuchać strumieniem powietrza a następnie spłukać wodą, nadmiar wody usunąć
- używając pistoletu do wyciskania zaprawy z rurką, wypełnić dokładnie otwór zaprawą do wklejania prętów,
- w wypełnionym otworze zamontować pręt stalowy wkręcając go w zaprawę,
- oczyścić wlot otworu dla ostatecznego wykończenia powierzchni ściany.

Wzmocnienie w bruzdach wykonać wg rysunków i zasad systemu przy zachowaniu zaleceń:

- w pękniętej ścianie wyciąć (wyfrezować) szczeliny o głębokości ~65mm i szerokości 12mm,
- wycięte szczeliny przedmuchać strumieniem powietrza, a następnie spłukać wodą.
- używając pistoletu do wyciskania zaprawy, na dnie szczeliny umieścić warstwę systemowej zaprawy przeznaczonej do wklejania prętów, o grubości ok. 1cm,
- w szczelinie zamontować cięgna stalowe wciskając je do wcześniej położonej zaprawy ,
- na widoczny pręt wprowadzić pistoletem kolejną warstwę zaprawy i docisnąć do szczeliny używając np. wąskiej kielni do fugowania,
- w przypadku wklejania podwójnego cięgna (2Ø.8) wcisnąć drugi pręt w zaprawę i przykryć go następną warstwą zaprawy i docisnąć jw.
- wykonaną spoinę zafugować lub pozostawić do ostatecznej renowacji powierzchni ściany.

Wskazówki:

- po każdej stronie pęknięcia cięgno stalowe powinno być zakotwione na min. 50 cm.
- stosować odstęp między kolejnymi prętami ok. 40-45 cm.
- w miejscach gdzie pęknięcie jest bliżej niż 50cm od końca ściany cięgno stalowe musi być zagięte wokół naroża i musi być zamocowane w przyległej (sąsiadującej) ścianie.
- w miejscach gdzie pęknięcie jest nie dalej niż 50cm od otworu, cięgno musi być wygięte i zamocowane w ościeży.
- tam gdzie pręty stalowe muszą być połączone w długie odcinki stosować zakładkę „cięgno na cięgno” o minimalnej długości 50 cm.
- w przypadku kotwienia końcówki cięgna w murze, wywiercić otwór Ø14mm i wkleić pręt.
- przebieg prętów powinien mieć zasadniczo kierunek prostopadły do przebiegu rys na murze.

Miejsca z ubytkami tynku, po wprowadzeniu wzmocnień konstrukcyjnych, uzupełnić systemowym tynkiem naprawczym, strukturą dobranym do istniejącego na elewacji.

8.2. Tynki i detale sztukatorskie.

Po ustawieniu rusztowań dokonać szczegółowego przeglądu tynków i detali sztukatorskich.

Wszystkie tynki zawilgocone, zdegradowane i odspojone należy skuć. Wszystkie zniszczone i odspojone detale, tj. elementy plecionki oraz wianuszki na słupkach balkonów zdemontować. Elementy detali, które nadają się do ponownego wbudowania poddać naprawie stosując elastyczną szpachlówkę. Pozostałe, brakujące lub całkowicie zniszczone odlewy odtworzyć. Rekonstrukcję detali wykonać za pomocą form silikonowych używając zaprawy zbliżonej składem i strukturą do istniejącej. Elementy dobrze przytwierdzone do podłoża poddać naprawie „in situ”.

Tynki i detale sztukatorskie przed wykonaniem naprawy oczyścić z farb, glonów i porostów, umyć z zastosowaniem gorącej wody z dodatkiem detergentu oraz wykonać chemiczną dezynfekcję powierzchni specjalistycznym środkiem.

Wykonać nowe tynki wapienno-cementowe w miejscach zniszczonych i skutych. Na rysunkach elewacji podano procentowe wielkości powierzchni tynków do wymiany.

Przed wykonaniem nowych tynków zmurszałe spoiny usunąć na głębokość 2 cm. Zostawiane stare wyprawy tynkarskie lub odsłonięte, miejscowo osłabione cegły, wymagają wzmocnienia z zastosowaniem alkalicznego, mineralnego środka wzmacniającego.

Tynki lekkie, wapienno-cementowe z trasem wykonać na zaprawie szczepnej (obrzutce). Wierzchnią warstwę tynków wykonać o odpowiednim uziarnieniu, dobranym do struktury tynku istniejącego, tj. o podobnych właściwościach techniczno-estetycznych. Tynk wapienno-